

muuten, miltei-laiskuuteen. Hän nimenomaan puhuu taivaan linnuista, joita Isä ruokkii, ja lisää: "ettekö te ihmiset ole paljon suurempiarvoisia kuin he". Kuinka ei siis taivaallinen Isä pitäisi huolta meidänkin ruoastamme ja vaatteistamme! Tämä on todella hämmästyttävä.

— Ja kuitenkin se on totta, sillä eroituksella, että tämä jeesuksen paljotama elämänsä ei pidä paikkansa hänen suhteen tähän, mutta ainoastaan hänen, joka tahtoo seurata jeesusta ja täyttää taivaallisen Isän tahdon.

— Te sanotte siis — ?

— Että mammona ei ole rikkauden jumala jeesuksen suussa, vaan kuolevaisen ja katoavaisen persoonallisen elämän. Jos ken tahtoo kokonaan antautua taivaan valtakunnan jäseneksi ja kaikkien seurata Mestaria hänen apostolinaan ja totuuden profeettana, silloin hän vapautuu siitä aineellisesta huolehtimisesta, joka muuten on jokaisen ihmisen osana ja kohtalona täällä maan päällä, — mutta myös ainoastaan silloin. Tavalliset jokapäiväiset ihmiset ^{lounkot} ("pakanat", kuten vanha suomennoksemme sanoo) kohdistavat aina ajatuksensa toimeentuloon, jokapäiväiseen leipään ja kaikkeen, mitä siihen kuuluu; he eivät saata sitä välttää, sillä se on heille olemassaolon lakanä. Ja kuitenkin kaikki ihmiset pyrkivät tästä pakosta vapautuksi. Maallinen rikkaus houkuttelee ja lupaa huolettomuutta, mutta rikkaat tietävät, että omaisuus ja omistamisen tuotto ovat huo-

lensa, jotka eivät anna rikkaan olla ihmisenä sen
 onnellisempi kuin köyhäkään. Ei ole muuta pelas-
 tusta huolista kuin mielen vapaaehtoinen kääntymä
 minen ikuisia asioita ajattelemaan, n. s. metanoia
 eli "mielen muutos", josta Jeesus puhuu. Tämä
 ajatteleminen eli nieliskely ei heti alussa saati
 täyttää ~~työskijän~~ aikaa kokonaan; hänellä on maalliset
 velvollisuutensa, jotka häntä sitovat. Mutta
 vähitellen, kun pyrkijän halu ja ikävöiminen on
 voimaperäistä ja "kiihkeää", enenee aika, jota hän
 on vapaa käyttämään taivaallisiin nieliskelyihin,
 ja maalliset velvollisuudet vähenevät. Lopulta hä-
 nen vallassaan on antautua kokonaan totuuden ja
 velvolluuteen, ja silloin hän astuu siihen yläihmelli-
 liseen luonnonvaltakuntaan, jossa ihminen on huo-
 lista vapaa, jossa hän itse asiassa ei enää saa huolehtia
 ja murehtia ~~maailman~~ aineellisesta elä-
 mästään. Olen tiisti käyttänyt sanoja "ajatella" ja "nie-
 liskellä", mutta ~~hän~~ onhan selvää, että ikuisien
 asioiden miettiminen ei ole samaa kuin haaveilua
 tai aaterkelua, vaan mielen keskittämistä ja kohdis-
 tamista niihin, joka keskittyy omaan kulkemaan käsi kä-
 dessä Jeesuksen viiden käskyn noudattamiseen ~~kans-
 sa~~ ja uudessa elämänympäristössä elämisen
 kanssa. Senteiden olen suomen ~~kielen~~ vanhan sanan
 "murehtimisen" asemasta käyttänyt sanoja "nieliskel-
 ly" ja "ajatuksen kohdistaminen", mikä paremmin
 vastaa alkuperäistä, ainakin sen henkeä. Kreikkalaisen
 sanan merimnaso ei näet merkitse ainoastaan "huoleh-
 din", vaan "olen ajatuksia vaipunut, vaivaan jätän". Uk-

varmaankin jonkinlaisilla työstä koituville raha-
 tuloilla, mikäli apostoloita ja profettoja meidän
 ajallamme sattuu olemaan. Tämä ei ole,
 miten toimeentulo järjestyy, ^{praxis} ^{on} opetuslapsen
 psykologisessa asenteessa: olla ^{omaa} "ekonomian" ajit-
 lematta. Tämä on kyllä meidän käytännöllisellä a-
 jallamme sanen pimeää puhetta, jota helposti ja mie-
 lellään väärinkäsitetään. Kuitenkin siihen sisältyy
 uusi ja korkeampi käytäntö, kuten jokainen tosi
 taiteilija ~~joka~~ luova nero hyvinkin tietää. Meis-
 takaa Jeesuksen sanoneen, ettei kukaan astu taivas-
 ten vattakuntaan, joka ei ole lapsen kaltainen. Jos
 tahdomme Meidän seurata, täytyy meidän tul-
 la "lapsiksi". Meidän lasten tuentomeskeli on, että
 he eivät kykene itse huolehtimaan toimeentulos-
 taan, ~~mutta~~ ~~että~~ se jää heitä rakastavien omaisten
 huoleksi, ja tästä ~~koiv~~ huolesta koituu luonnon-
 mukaisissa oloissa vanhempien suurin ilo ja onni.